

Kılıçdaroğlu, Nerede Yanlış Yapıyor?

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Pzt, 16/07/2012 - 15:35

Yazar: Mehmet ÇAĞIRICI

CHP'nin 34. Olağan Kurultayı 17 Temmuz 2012 tarihinde toplanıyor. Kurultay iki gün sürecek. CHP Türkiye'nin emperyalizme karşı ulusal kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesini yöneten, yaptığı köklü devrimlerle modern bir cumhuriyet kuran partidir. Fakat CHP uzun yıllar muhalefet te kalan, 10 yıllık AKP iktidarına karşı henüz net bir seçenek oluşturamamış; lider, kadro, program olarak arayış içinde olan bir siyasi hareket olarak 34. Kurultayına hazırlanıyor.

CHP, 22. Mayıs 2010 tarihli 33. Kurultayında kendisine Genel Başkan olarak, eski Genel Başkan Deniz Baykal'ın özel yaşamı ile ilgili bir kaset tertibi nedeniyle istifa etmesi üzerine Kemal Kılıçdaroğlu'nu seçti. Kılıçdaroğlu'nun CHP'ye Genel Başkan seçilmesi başlangıçta parti içinde ve Türkiye'de AKP'ye muhalif çevrelerde bir coşku ve heyecan yarattı. Fakat zamanla bu coşku ve heyecan yerini hayal kırıklığına ve Kılıçdaroğlu'na yönelik gittikçe artan eleştirilere bıraktı.

Genel Başkan olarak Kılıçdaroğlu ilk siyasi sınavını 12 Eylül 2010 da AKP'nin yargıyı siyasallaştırmak ve kendi denetimi altına almak için yaptığı anayasa değişiklik paketinin referanduma sunulmasında verdi. Kılıçdaroğlu bu sınavında başarılı değildi. CHP, MHP ve birçok sol ve sosyalist partilerin "hayır" kampanyasına rağmen AKP değişiklikleri % 58 ile geçirmeyi başardı.

Referandumda Kılıçdaroğlu'nun en büyük hatası, doğrudan yargı ile ilgili referandumun ana konusunu, kampanyaya genel seçim havası vererek, saptırması oldu. Kılıçdaroğlu referandumda AKP'nin yargıyı kontrolü altına alma niyetini adeta bir kenara bırakarak, Erdoğan 'ın Villası ile uğraştı. Hâlbuki ki AKP'nin referandum taktiği, yargıyı denetleme niyetini gizlemek, insanların kafasını karıştırmaktı. Kılıçdaroğlu, çok çalışmasına, mitingden mitinge koşturmasına rağmen AKP'nin taktiğine yardımcı olmaktan, onun ekmeğine yağ sürmekten kurtulamadı.

Kılıçdaroğlu çok iddialı girdiği 12 Haziran 2011 genel seçimlerinde de pek başarılı olamadı. İlk önce % 40, arkasından % 35, daha sonra % 30 hedefine razı olan Kılıçdaroğlu, seçim sonucu olarak % 25,9 oranı büyük bir başarı olarak kutladı. Hâlbuki üç dönemdir seçilen AKP oylarını nerdeyse % 50'ye çıkarmıştı. CHP'nin son seçim sonucu olan %25,9'u en son % 23,1 olan 2009 Mart ayındaki yerel seçim sonuçlarıyla kıyaslandığında sadece % 2,8 bir oy artışının olduğu görülmektedir. Buna karşılık AKP oyunu aynı seçimlerde % 38,8 den % 49,7'a çıkmış; nerdeyse % 9 artış sağlamıştır. Yani AKP CHP ye göre üç kat daha başarılıdır.

CHP Genel Başkanı olarak geçen iki senede pek fazla başarılı olamayan Kılıçdaroğlu, şimdi 34. Kurultay için parti üyelerine, delegelerine ve seçmenine yeni söylemlerle yeni vaatler vermektedir. CHP'de artık "Hizipler "in olmayacağını, CHP'nin değişeceğini, yenileşeceğini vaat eden Kılıçdaroğlu kendisine temel ilke ve program olarak "Sosyal Demokrasiyi" seçtiklerini ilan etmektedir. CHP'nin

evrensel sosyal demokrasi dünya görüşüne dayanan yeni bir program hazırladığını duyuran Kılıçdaroğlu'nun, yukarıda kısa bir süre için olsa da anlatmaya çalıştığımız başarısızlığının nedeni nedir acaba?

Kanıma göre Kılıçdaroğlu'nun iki başlıkta toplayabileceğimiz iki temel yanlışlığı var: Birincisi, Kılıçdaroğlu'nun "**Sosyal demokratik**" ideoloji ve siyasi programı ile **Kemalist** veya **Atatürkçü** ideoloji ve siyaseti **birleştirmeye** çalışması; ikincisi ise Kılıçdaroğlu'nun dünya ve Türkiye gerçeklerine yabancı, **soyut** siyaset yapmasıdır.

Kılıçdaroğlu'nun birinci hatası, Kemalizm ile Sosyal Demokrasi'yi dünyadaki ve Türkiye'deki geçmiş ve günümüzdeki somut koşulları dikkate almadan uzlaştırmaya, bir program içinde birleştirmeye çalışması yeni bir hata değildir. Bu konu çoktan beri ülkemizde çoğu solcuların, sosyal demokrat ve sosyalistlerin kafasını karıştıran, zihin bulandıran konulardan birisi, hatta en önemlisidir.

Bir defa Kemalizm veya Atatürkçülük ile Sosyal Demokrasi hareketinin tarihi kökleri çok farklıdır. Sosyal Demokrasi 18. yy. ikinci yarısında Avrupa'da, özellikle Karl Marks'ın vatani olan Almanya'da kapitalizmin en vahşi olduğu dönemlerde bir işçi hareketi olarak doğmuş ve gelişmiştir. Buna karşılık Kemalizm emperyalizmin egemen olduğu çağda 20.yy başında; emperyalizmin Asya, Güney Amerika ve Afrika halklarını ve uluslarını sömürgeleştirdiği bir zamanda, emperyalizme karşı bağımsızlık ve sömürgeleştirmen kurtuluş hareketi olarak doğmuş ve gelişmiştir. Yani sosyal demokrasi sanayice gelişmiş emperyalist ülke işçi hareketi iken, Kemalizm antiemperyalist, bağımsızlıkçı bir ulusal kurtuluş hareketidir.

Sosyal demokrasi ile Kemalizm sadece tarihi köken bakımından değil, aynı zamanda gelişim olarak ta farklı bir seyir takip eden iki harekettir. Kapitalizmin emperyalist aşamaya geçmesiyle emperyalist ülkelerde büyük sermaye, işçi hareketinin sosyal demokrat olan kanadını yüksek ücretlerle kendisine müttefik yaparken, antiemperyalist mücadele veren Kemalizm ise Türkiye'de emperyalizme rağmen çağ dışı merkezi feodal düzeni de devrimlerle kökten değiştirip yerine modern ve çağdaş bir düzen kurmayı başarmıştır. Kısaca Sosyal demokrasi emperyalizm ortağı ona **bağımlılık** iken, Kemalizm antiemperyalist çizgisinde modern Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran bir **bağımsızlık** hareketidir.

Şimdi tarihsel kaynak olarak, toplumsal olarak sosyal sınıf ve çıkarlar açısından bu birbirine tamamen ters düşen, bir birini ret eden, birbiriyle mücadele eden iki ideolojik ve siyasi hareketi bir partide, bir program altında nasıl birleştirebileceksiniz? Nasıl olacak ta emperyalizmle işbirliği yapan bir hareket ile emperyalizme karşı olan bir hareket kaynaşabilecek? Bu iki zıt hareketin birleşmesi olanaksız olduğuna göre, yapılmak istenen aslında bu hareketlerden birini tamamen bırakmak, diğerini ana ilke ve program olarak benimsemektir.

Nitekim Kılıçdaroğlu da her vesile ile kendisine "sosyal demokrasiyi" kılavuz olarak seçtiğini ilan etmektedir. Bu durumda Kılıçdaroğlu'nun "6 Ok tartışılmaz" söylemi boş bir söylemdir. Ayrıca Kılıçdaroğlu, CHP içinde birbirine ters düşen bu iki hareketi, onların ilke ve fikirlerini bir arada yaşatmaya çalıştığı sürece, CHP içinde "**Hizipçilik**" asla sona ermez!

Kılıçdaroğlu'nun temel ilkeleri, duruşu ve ana yönelimi bu kadar çelişkili ve tutarsız olunca, güncel siyaseti de o kadar soyut ve dünya ve ülke gerçeklerine yabancı olmak durumundadır. Kılıçdaroğlu CHP 'ye Genel Başkan oldu olalı sürekli dünyanın ve Türkiye'nin değiştiğinden, CHP'de yenilikler ve yeni düşüncelerin olması gerekliliğinden söz etmektedir. İlk anda kulağa hoş gelen, genel anlamda itiraz edilemeyecek bu söylemler aslında, belirsiz, içi boş, anlamsız kavramlardır.

Değişim çok genel bir kavramdır. Çünkü dünyada her zaman her şey sürekli değişmektedir. Fakat siz bir partisiniz. Bir parti öncelikle siyasi bir kuruluştur. Bir parti olarak her değişimle uğraşmak saçmalıktır. Bir parti öncelikle ideolojisini, siyasi programını belirlemek için, strateji ve taktiğini şekillendirmek için dünyadaki ve ülke içindeki güçler dengesini, toplumsal kutuplaşmaları, sınıfsal ve ulusal çatışmaları doğru analiz etmeli bu bağlamdaki değişiklikleri ortaya koymalı ve buna göre bir temel siyaset ve program geliştirmelidir. Bu analiz, olabildiğince nesnel verilerden hareket ederek, CHP'nin taraf olduğu, sınıf ve sosyal grupların çıkarlarına uygun somut sonuçlar ve savları içermelidir.

Aslında CHP'nin tarih sahnesine çıktığı, ülkemizi emperyalist boyunduruktan kurtuluşunu yönettiği, modern ve çağdaş Türkiye'yi inşa ettiği yılların koşulları ile zamanımız dünya ve ülke koşulları **temelde** çok büyük değişikliklere **uğramamıştır**. O zamanda dünyamıza emperyalizm egemendi bu gün de dünyamıza emperyalizm egemendir. Elbette insanlık, ekonomisi, politikası, tekniği ile sürekli gelişmektedir. O günün teknolojisi ile bugün teknolojisi kıyaslanmaz bile. Örneğin bundan 90 yıl önce ne bilgi sayar vardı, ne internet ne de cep telefonu. Fakat insan başka araçlarla ve yöntemlerle (telgraf, mektup vs. gibi) yine de birbirleriyle iletişim sağlıyorlardı. Şimdi değişen, bu iletişimin daha hızlı ve kapsamlı olmasıdır.

Evet, o zamandan bu zamana ekonomik olarak ta dünyamız epeyce değişmiş ve gelişmiştir. Şimdiki dünyada ulus devletler ekonomik ve mali olarak birbirleriyle daha çok kaynaşmış, birbirlerine daha fazla bağımlı hale gelmişlerdir. Dünya ticareti, küresel girişim ve yatırımcılık bundan 90 öncesine göre çok daha yaygındır. Bütün bu değişiklikler uluslararası işbirliğinin güçlendirilmesini, ulusların barış içinde birbirleriyle yaşamasını zorunlu kılan nesnel süreçlerdir.

Muhakkak ki Kurtuluş mücadele yıllarından bu yana, siyasi olarak ta dünyamızda ve ülkemizde bazı derin değişiklikler oldu. Örneğin o yıllarda kurtuluş mücadelemize maddi ve manevi destek veren Sovyet sosyalist düzeni artık 20 yıldır tarih sahnesinden yok olmuştur. Bu somut değişiklik gerçekten de Türkiye için, onun varlığını ve esenliğini derinden etkileyen büyük bir değişikliktir. Neden mi?

Çünkü dünyaya egemen olan emperyalizmin dünya siyasi yaşamında Türkiye'ye uygun gördüğü rol, SSCB ve Doğu Avrupa Varşova Paktı'nın 1990'lı yılların başında dağılmasıyla **değişmiştir**. 1990 yıllarına kadar emperyalizm Türkiye'yi NATO üyesi bir ülke olarak komünizme karşı, Varşova Paktı ülkelerine karşı askeri güç olarak, ileri bir karakol olarak kullanmaktaydı. Emperyalizmin çıkarı ve iradesi; Türk ordusunu ve siyasetini komünizme karşı kullanmasından dolayı, o zamanlar Türk ordusunun güçlü kalmasından ve Türk siyasetinin de görece istikrarlı olmasından yanaydı. Fakat SSCB ve Varşova paktının dağılması ve komünizmin emperyalist-kapitalist sistem için artık reel bir tehlike olmaktan çıkmasıyla emperyalizmin Türkiye'ye biçtiği rol ve önem de **değişmiştir**.

Dünya siyasi gidişatını belirleyenler için artık komünizme karşı güçlü bir Türk ordusu ihtiyacı yerini, emperyalizmin Büyük Ortadoğu Projesinin gerçekleşmesine ters düşen, zayıflatılıp yıpratılması gereken bir Türk ordusu ihtiyacına bırakmıştır. Şimdi BOP çerçevesinde Ergenekon, Balyoz, İnternet Andıcı vs. gibi Özel Yetkili Mahkemeler tarafından yürütülen siyasi davalarla TSK'nın yıpratılması bir rastlantı değildir. Kılıçdaroğlu ve ekibinin gerçi Silivri ve Hasdal ile ilgili itirazları var ama sonuçta bu davaların nihai amacının TSK'yı zayıflatmak ve ülkenin bölünmesine siyasi zemin hazırlamak olduğu gerçeğini hiç bir yerde açık ve net olarak dillendirmemişlerdir. Bir sosyal demokrat olarak Kılıçdaroğlu, CHP'nin Atatürkçülüğe son vermesini ısrarla talep eden Avrupa Birliği ve ABD emperyalist odaklarla işbirliğine ısrarla devam etmesi anlaşılabilir mi?

Kılıçdaroğlu; **"yenilik için yenilik"** uğruna sadece kendi partisinin kökeni ve geçmişiyle ters düşmüyor ve de ilkesiz güncel politikası halktan kopuk olarak soyutlaşmıyor, ayrıca dünyadaki ve ülkedeki somut reel değişiklikleri somut değerlendiremeyen soyut politikasıyla da tutarsızlaşıyor da! Kılıçdaroğlu'nun tutarsızlığına bir örnek olarak **"Milliyetçilik"** konusuna değinmemiz gerekmektedir.

Bilindiği gibi "Milliyetçilik" 6 ok'un önemli ilkelerinden biridir. Kılıçdaroğlu bir yandan çok yerinde ve doğru bir tespitle Milliyetçiliğin **"Etnik"** temele dayanmaması gerektiğini söylerken, fakat öbür yandan uygulamada **"etnik" bir bakışla** Türkiye'de **"Kürt"** Sorununun varlığından ve bu sorunun "barışçı" yöntemlerle çözülmesi gerektiğinden bahsediyor. Bu açıkça bir mantık çelişkisi değil midir?

Atatürk ilkelerinden "milliyetçilik"; dış politikada Türk ulusal çıkarlarını emperyalist saldırılara karşı koruyan dik duruşun, bağımsızlığın bir ifadesi iken, iç politikada ise "milliyetçilik" ilkesinin her demokrasinin temel direği olan vatandaşlar arasında "eşitlik" ilkesini etnik köken ve ırk bakımından güvence altına alan bir işlevi vardır. Bu nedenle M. Kemal Atatürk **"Türk Milleti"** kavramını siyasi olarak şöyle tanımlamıştır. **"Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir."** Atatürk hiç bir etnik köken, dini inanç, cinsiyet, siyasi ve felsefi düşence ayrımı yapmadan **siyasi** bir kavram olarak **Türk milletini** özetlemiştir. Bundan daha güzel ve net bir tanım olamaz.

Sonuçta Kılıçdaroğlu ve CHP yönetimi kendi asli kökenine dönmeli; **Kemalizm'i, altı oku** lafzi olarak değil, özü itibarıyla savunmalıdır. Ancak bu ilke ve fikirlerle donanmış, **demokrasiyi** içselleştirmiş bir

CHP, somut analize dayanan somut bir programla emperyalizmin ve yerli işbirlikçi AKP'nin Kemalizm'i tasfiye operasyonlarını durdurabilir. Yoksa iş işten geçecektir!

Mehmet ÇAĞIRICI

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Güncel](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (04/05/2024 - 22:01 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/kilicdaroglu-nerede-yanlis-yapiyor>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>